

V Se peccato

habuit insidiātem sibi: et ille p̄parauit ci
baria et portauit ad eū. et sic ppter bene
ficia sibi ab eo exhibita recōciliat⁹ est ei

D De accidia.

Accidia fīm Hugonē li. iiij. de sacramentis sic diffinit⁹. Accidia est tediū et amaritudo ani
mi iordinata: qua iocunditas
spūalis extinguitur: et quodam despera
tōis p̄ncipio mēs in semetip̄am subuer
titur. Sed Bern. dicit q̄ accidia est q̄
dam animi corporo quo q̄s negligit aliq̄
bona ichoare aut fastidit p̄ficere. Sic
dum q̄ accidia est peccatum graue Pri
mo q̄ multum displicet deo q̄ homo ē
piger et tardus ad bonū. sicut p̄ ex mul
tis locis sacre scripture. Et p̄mo ex illo
p̄bo Apoç. iiij. Utinā frigid⁹ essem aut
calidus. s̄ q̄ tepidus es et nō calid⁹ ne
q̄ frigidus incipiam te euomere ex ore
meo. Calidus est q̄ feruens est ad bonū
frigidus est q̄ simplr desistit a bono. Te
pidus p̄o q̄ medio modo se habet. Et
dicit glo. interli. q̄ maior sp̄es est de fri
gidis q̄ de tepidis. Luius rei hec ē cā
q̄ tepidi quandā securitatē accipiūt de
hoc q̄ aliquid boni agit. et ideo se nō cor
rigunt. Si frigidii id ē p̄ctores se esse mai
los cognoscunt. ideo citius queruntur Te
pidus de ore dei euomit q̄n in deterio
ra p̄cipitat. vel quando impenitēs mo
rit⁹. et a ȝsortio sanctorū remouebit. Q̄
etiā accidia deo multū displicet p̄t ite
rum ostendit⁹ hoc q̄d bī Luce. xv. vbi
sichabef. Dico vob⁹ q̄ ita gaudiū est a
d. sup vno p. p. agente q̄ sup nonagita
nouē iust⁹ q̄ nō in. p. c. Tbi dñs feruē
tem p̄ctorem post conuerzionē non agin
tanouē p̄ponit. sicut dux i pplo plus di
ligit vnu militem q̄ post fugaz reuersus
hostem fortiter p̄mit. q̄ cum q̄ nūq̄ fu
git. nec vnuq̄ fortiter egit Plus amatur
ager q̄ post spinas et tribulos fruct⁹ vbe
res reddit: q̄ spinas et tribulos nunq̄

habuit et semp sterl' extitit. Item p̄ ad
duci q̄d legiſ Luce. xiiij. deficulnea fru
ctum non faciente. vbi dī. Succiditell
lam: vt q̄d terram occupat Et quod dī
Math. xxv. Seruum iūtēm ejcite in
tenebras exteriores. Ex q̄bus pat̄z q̄n
tum displiceat deo accidia. Secundo ac
cidia multum displicet deo. q̄ accidio
sus mag⁹ est deo inobedīens q̄ creature
irrōnales. cum plus tenetur deo ppter
plura bñficia que accepit a deo p̄ alijs
creaturs. Exemplum de sole. Posuit ei
deus p̄ceptum soli ut singul⁹ diebus ve
niat ab oriente in occidentem. et singul⁹
noctibus reuertatur in orientem. nō p̄i
gritatur nec de die nec de nocte nec elta
te nec hyeme iplere illud p̄ceptum. et
quātūcunq̄ laborat in vna die: tamen
summo mane oris seq̄nti die. et tamē nō
expectat talem remuneratōem labors
sui vel talē penam negligentie sue quale
homo. Ad hoc videtur habuisse respec
tum Aug⁹. cum dixit Indecens ē xp̄ia
no si radius soli ē in lecto iuentat Pos
set em dicere sol si p̄testatem haberet lo
quendi. Amplius laborauit heri q̄ tu.
et tamē ego surrexi et tu adhuc dormis.
Possumus etiā accipere exemplum ad
detestatōem huius peccati ab eis q̄ ex
terra nascunt. Videlicet ēm herbas et
arbores: que cum mīnum habeat mīt
um in crescendo ad magnam quātitatē
peruenire. Et tali exemplo vñtur Sal
omon. puer. vi. t̄cens. Gladead for
micam o piger et considera vias eius et di
scelapitiam. q̄ cum nō habeat ducent
nec p̄ceptorez nec p̄cipem: parat ī esta
te cibum ut in hyeme comedat. Potest
erubescere piger homo q̄ animal tam p
uum in futurum sibi prouidet. et ip̄e vñ
rōnis habens non vult sibi prouidere.
de futuro. Item videlicet aquā semp
deorsum currere nisi impeditatur. et sic dī
omnibus creaturz et animalibus. In Are
sto. li. xi. animalium. Nullum ens naturali
ter est ocosum. vnu in omnibus animalib⁹

est res mobilis. Ex istis elicetur q̄ accidiosus est vñior oībus alijs animalibꝫ. Tertio displicet accidie deo: q̄ mundi amatores plus laborant p̄ peritūris et momentaneis rebus q̄ illi qui dicunt se esse suos christi pro eternis. si em̄ consideremus quez quāta sustinent hoīes p̄ tē, poralibus, et quātum laborant homines superbi ad ornādū se huic mundo. possemus merito confundi in nobisip̄is. q̄ adeo pigri sumus laborare pro regno eterno ad complacēdum dō. Und aug⁹ Si possemus excitare homines et cū ip̄is pariter excitari: vt tales essem⁹ amatores vite p̄manentis: quales sūt homines amatores vite fugientis. Und merito displicer deo. q̄ m̄di amatores pl̄ sustinent: et plura faciunt et grauiora exercitia exhibent mūdo et diabolo q̄ fuit p̄ ip̄i dō. et maiore sollicitudiez h̄nt ornare corpa sua cum ornatis vestibꝫ q̄ serui christi ornare aīas suas cū virtutibꝫ et meritis. Und abbas pābo vidēs mulierem ornatā in alexandria fleut. et int̄rogantibꝫ causaz sui fletus ait. Dueres me mouent. vnu de illius p̄ditione. Alio q̄ nō habeo tale studiū placēdi dō. quale h̄z ista q̄uo placeth oībꝫ. B Se cundo vñanda est accidie q̄ multū plater diabolo. Primo q̄ diabol⁹ accidiosos possidet quiete et pacifice. Nam accidiosi non cognoscunt diabolū in se q̄ est: ideo nō curant eū expellere. Q̄ aut̄ diabolus habitat et quiescit in accidiosis ad hoc p̄valere illud. Mat. 12. De immūdo spū qui veniēs domū inuenit eā vacātē: vadit et assumit septē spūs ne quiores se. et ingressi habitant ibi. Se cundo placet illud vñitum diabolo: q̄ p̄stat diabolo fiduciā temptandi hoīez d̄ alij peccatis et cū fortiter aggrediendi. De multis enī vicijs temptat diabol⁹ hoīem tepidum et accidiosum: de quibꝫ non audēt hominē temptare feruentē. Und dicit autoritas. Ollē feruentī muſenō incident. Accidiosus enī se facit

quasi receptaculum oīm viciorū. Berū de consideratione. Q̄im cogitationum malarum et temptationū incensiuū ē occūm. Nunq̄ ergo sit oīosus fūus dei. Augustin⁹. Oīositas sine dei timore magistra nequicarum est. Sic ergo p̄z q̄ accidie et oīum est origo oīm viciorū. Accidie enī precipue solz esse occasio luxurie. Exemplū de dāuid et salomonet de zodomitis. Etiam solet esse occasio superbie. ps: In labore hoīm non sunt et postea. ideo tenuit eos subbia. etiā solet esse occasio auaritie. quia non vult laboraē: idō desiderat mīta habere sine labore. Nolite ergo locum dare diabolo. Temp aliquid hoīi facito: nec te diaboli oīosum inueniat. Und exemplū in li. vitaspatriū dixit quidā senex q̄ hoī existens in occupatione bona h̄z vnum diabolū eum temptātem. Et hoī oīosus infinitos demones h̄z eum ad malum incitātes. vnde p̄ prius locus oīosi est ifernus: sicut et diaboli. qđ sic p̄ ostendit. L Constat enī q̄ oīosus in celuū non recipitur q̄ celum est merces opera riorū. Und Mat. 20. dicit Ioca operarios et redde illis mercedē. vbi notanter specificat oparios. et non oīosos. Neq̄ in paradiso recipiunt. Gen. scđo Tuit̄ deus hoīem et posuit eū in paradiſum oparetur. neq̄ in purgatorio. Und ps. In labore hoīm non sunt. tc. Et ideo cum hoībus nō flagellabūtur. neq̄ in mundo. Und Luc. 13. dicitur deficulnea: succide eam ut quid trā occupat: igitur locus ei⁹ nō erit alibi nisi in inferno. Tertio placet accidie diabolo. q̄ hoīvicio tunc maxime homines infestat et impugnat quādo sunt in seruicio dei. Und p̄tez dei nititur eis auferre: nec parum deteriorat seruitium dei. q̄ faciunt psalteriū cum fastidio lectum minus sit deo gratum. q̄ psalmus vñ cuī deuotione et hilaritate. vnde Hieron. Palleum psalmū vnum cū deuotio et hilaritate mentis decātare q̄ totū psal-

E Se peccato

terii cū fastidioz accidia. **H**ix ḡ est q̄ sum̄ ita p̄gri z accidiosi cū merces sit tā magna. vñ Berñ. d̄ consideratōe. **S**i la/boz terret: merces iniuitat. vnuſq̄s em̄ fm̄ ſuū labore mercede accipiet. **V**n au/ḡ. **Q**uāta em̄ ſemina uerim̄ i oglebo nis tm̄ metim̄ i fructib. **I**git̄ debere/ m̄nos cogere ad fuitū dei. z excutere il/lā pigritiā z accidiā. z feruent̄ deo fui're

D **T**ertio accidia evitāda z caue/da. q̄ ē hoī valde noſciua. aufert em̄ hoī bona natuē. bona gr̄e z bona glie. **P**ri mo eī aufert hoī boa nature. nā accidia naturale ingenii z cetera bōa naturalia deteriorat. z si nullū dānum aliud faceret hoī niſi de tgis omissione: nō paꝝ dāniſcaret hoīem. **S**z multi ſit q̄ dānum iſtō nō reputāt. cū tñ nihil nobili' habe am̄. nā in yna hora tgis p̄t hō. p̄mereri remiſſionē oīm pccoz. dei gr̄az etnam gliaz. **S**cō aufert accidia bōa gr̄e. ad q̄d̄ valz illō. **M**af. 25. d̄ ſuo pigro. Tol lite ab eo talētū: z date ei q̄ bz decē talen ta. **O**m̄i em̄ habēti dabif z q̄ nō bz: id q̄d̄ videt bz e auferet ab eo. z ab eo q̄ nō bz ſtudū z volūtate opandi ſepe aufert facultas. **J**uſto em̄ dei iudicio fit vt q̄ n̄ vult opari duz p̄t poſtea nō poſſit dum vult. nec ſolū gr̄az aufert accidia ſetiaz fructū q̄ ex gr̄a deberet pcedere. z ſic aufert totā utilitatē hui'. **B**erñ. **Q**uid mi tuis me p̄uares: o amara mors vite vſu q̄ fructu. **N**ā vita ſine fructu ſuor ē q̄ mors. **D**eniq̄ duplex malū paratur li/ gno in fructuoso ſecuris z ignis. **T**er tio accidia aufert bona glie. q̄ bona glo rie p̄mittunt ſolū ſtrenuus z vigilātib. **V**n Luç. 12. **B**t̄ ſui illi quos cū vene rit dñs inuenient̄ vigilātes. **A**men dico vobis. q̄ p̄cangetſe. **M**af. 12. Regnū celorum vum patitur. z violenti rapiunt illud. **E**cōtrario pigri z accidiosi amittunt illud. **I**nde leo papa in quodam fm̄one. **N**on dormiētib. puenit regnū celoz: nec ocoio nec deſidia torpentib. be/ atitudo etiūtatis ingeſt.

De filiabz accidie. **E**quiſ de filiabz accidie que ſit ſe/ z q̄n ſunt peccata mortalia: **L**ira q̄d̄ ſciendum q̄ p̄ma filia eſt pu ſillanimitas. i. kleynmutigkeyt. **E**ſt ei pu ſillanimitis q̄ magnis euſteſ ſonis di gn̄bis nō dignificat ſeip̄z. ſic h̄i dispo ſitus ad ſtutes vel ad ſciam z ad alioū directoem non vult fm̄ ſuā poſſibilita/ tē opari vt his ſe dignificet. **L**ontraria tur em̄ legi nature. **D**ia em̄ fm̄ ſuā na/ turalem inclinatōem exequunt ſuas ac tiones fm̄ coem̄ cōmensuratōem ſue po tentie. vt p̄z in rebz tā cognitōe carētib q̄z cognitōem habentib. **Q**uia quādo q̄z tñ puſillanimitas. pcedit ex ſupbia ſi qua puſillanimitis nimis iniuit ſue peri naciez p̄prie ſententie qua reputat ſeim ſufficientem ad ea que p̄t. **V**nd̄ puerb 26. **S**apientior ſibi ſtult⁹ vides ſeprem viris loquentibz ſentētias multoties ē pccēm mortale. ſez q̄n ex hac p̄tinacia pu ſillanimitis abutū ſuis bonis naturalibz. vel gratijs diuinitus ſibi datis no/ tendēdo ad bona: ſed diuerrendo ad vi/ liaz ad mala. **V**nde domin⁹ ſuum p̄v grum dānauit z puniuit. q̄ accepta pe/ cuniā dñi ſui ſuſſodit in t̄ra. z non eſt o/ perat⁹ in ea p̄pter quendam puſillanimi tatis timorem. **A**d iſtā filiā accidie poſ ſunt reduci tepiditas mollicies z ſomno lentia. q̄ ab alijs ſp̄es accidie ponuntur **V**nde mollicies q̄nq̄z eſt pccēm magnū fm̄ eundem Hermannū deſchildiz. ſ. q̄n homo non renitiſ carnalib. ſed vo/ luntarie eas inualescere pmitit. **H**omo lentia atque vigilātie z cautele opponit p̄t eſſe cauſa mortalium pccozum. z q̄n q̄z pccēm mortale. vt q̄ndo homo nō eſt cautus z vigilāſ in hiſ q̄ necessaria ſunt ad ſalutem. **T**epidus eſt modicus tre/ missus amor ad bonū. **F** **S**cō a fi lia accidie eſt malicia. que ſignat inimici tiam quaz habet aliquis ad virtutes q̄ ſit inimicus v̄tutum. z ex pigritia z na/ ſea dolet de hoc q̄d̄ aliqd̄ boni dſfacē

scireunare.orare.missam audire.z sic d
alij. Sed libenter iret ad choreā: hoc
est sibi dulcer delectabile. z sic de alij
Ergo confitendum est his si malum cuz
gaudio perpetrasti. z bonum opus cuz
tristitia fecisti. z cum tedio magno. Ita
q̄na hora in ecclesia longior tibi videſ
q̄ tres in foro vel in chorea. Et hoc est
signum q̄ sunt vacua gratia. z cor eorū
plenum est cum mundanis delectationi
bus z gaudis. Unde apl's:i. Corin:ij
Animal homo non p̄cipit ea que de istis
Unde beatus Aug'.li.5.confessionū.
Gaudium diuine dulcedinis nō degui
stas. si carnali delectatione cor maclās
Unde Bern. in q̄dam ep'l'a. Quomō
ignis z aq̄ simul esse non possunt. sic spū
ales z carnales delitie in eodem se nō cō
patiunt. B C Tertia filia est rani
cor z sequitur ex secunda. scz q̄ non solū
odio virtutes: sed etiam illum qui suadz
mibyntutes z vult me trahere ad bonū.
Verbi gratia. Si aliquis diceret mihi
q̄ deberem ire ad fīmonem vel ad missā
vel orare deberem: vel si aliquis me fra
ne ammoneret coriperet p̄ excessib⁹
meis. Vel predicaret mihi quid fugien
dum sit. scz p̄cā quid fuandum scz p̄ce
pta z v̄tutes. quid timendum sit. z me
morādum. scz mors z extremum iudiciū
um. quid desiderādum z petendum. scz
gratia z v̄tutes in presenti glā i futu
ro: illum odirem z toruo vultu respicerē
hoc puenit ex nimia tristitia et pigritia
quam quis habet: z non vult resistere. z
ita mens z cor amaricātur q̄ nihil boni
sapit. z talis mentis amaritudo rancor
dicit. Un Hermānus deschilditz lo
quēs de his duabus filiab⁹ dicit q̄ ma
licia est quoddā firmatū odiū ad repul
sationē oīm mediorū ad dēn reducētiūz
z cōstat q̄ est grauissimū peccatū. Un
de Richar. sup illud. nō in fermēto ma
licie dt q̄ malicia est ex proposita delibe
ratōe malo cognito malo anō consenti
re. Unde etiā Chrysos. sup Dat. Si

cut ignis quāto amplius ligha suscep
re in maiorem flāmā se erigit: sic anima
mala quāto magis veritatē audiēt: eo
amplius in malicia excitatur. Sed ran
cor fīm Hermānum deschilditz cuz sit
quedaz amaritudo z abominatiovl de
testatio virtutum vel etiā ip̄orum bonoz:
semper ē peccatū mortale: licet p̄mi mo
tus possint esse peccata ventalia. Quia
fīm eundem abominatio spūnium fīm
genus suum est graue peccatum morta
le: multo magis q̄ tedium boni: nisi cō
sistat in p̄mis motibus sensualitatis.
Quando em ad deliberatōem ratōnis
z consensum voluntatis pertingit. ēval
pe graue peccatum. Quia est quedam
periculosa renitentia contra spūalia z dī
uina. ps. Tu vero odisti disciplinam.
Quarta filia est torpor. z est quedaz in
sensualitas ppter quā homo nō p̄t idu
ci ad executoem mādatorum dei: hoc ē
q̄ homo tam stolidus z durus z peruer
sus erit q̄ non p̄t induci ad fūādum p̄
cepta dei. Et torpor circa p̄cepta est pec
catum mortale fīm genus suum. quo i
cidit in rōem inobedientie. Ad hanc fili
am accidiereduci possunt dilatio tardis
negligentia. Pro quo sciēdū q̄ fīm
Hermānum deschilditz dilatio est ml̄
tiplex. scz conuersonis que est valde pe
riculosa q̄ contra sapientem. Eccl. 5.
Netardes querit ad dñm z ne differas
de die in diem. subito ei veniet ira illius
z in tpe vindicte disperdet te. Itēz ē di
latio confessionis que sine peccato mor
talī vltra annū differi nō potest. vt pat̄z
extra de pe. z re. oīs v̄triusqz. Et existen
tiū peccato mortali dilatio cōfessionis
est valde periculosa z damnosa. q̄ cul
pam mortalis peccati mox expiare n̄ cur
rat: cito ad aliud mortale cadit. Q: fīm
Bregg. Unū peccatū mox suo pōdere
ad aliud trahit. Item est dilatio incho
ationis boni operis vt patet p̄ eos q̄ dē
cūt cras cras more coquorū q̄usq̄ mox

T De peccato

veniat. Unde aug⁹. S. confess. Quā diut cras: q̄re non mō. q̄re non ex hac hora finis est torpedinis mee. **D**e tar ditate q̄nō sit pccm: Sc̄iendum q̄ tar ditas et negligentia fīm reatū pccī satis incidunt cū pmissis. q̄r circa p̄cepta sta tim implenda. tarditas pōt esse quādo q̄ pccatū mortale: et multo magis negli gentia. sicut si quis esset in pccō mortali si tardaret de hoc confiteri donec missā dixisset peccaret mortalit. etiaz si statim post missam confiteret. et multo magis si coraliter negligeret cōfiteri. **H**

Quinta filia accidie est desperatio. q̄r diffidentia meritoꝝ mater est diffidētie premioꝝ. Dicunt em̄ aliqui ex nimia accidia ego non possim ista facere. veniāz vbi possum. et sic quasi desperant d̄ vita eterna. Sed si sine labore et bono opere vitā eternā habere possent: tūc bene recipierent. Et est grauissimū peccatorum desperatio. Unde Isid. de simo bono Desperatio p̄ior est om̄i pccō. Un̄ er; Aug⁹. super Johem. De nemine despe radum est cum est in hancita. Solū em̄ desperatiois crimen est: qd̄ mederi nō p̄t. Sc̄iendū fīm Hermānum deschuldiz Desperatio est pccm mortale: īmo gra uissimum pccm. et pccm in sp̄m sancetuꝝ apud sanctos doctores. Tamē sic alia peccata h̄z quosdam primos mot̄licet valde periculosos: tamen non semp forte habentes rōem peccatorꝝ mortalium. **S**exta filia accidie est euagatio circa illicta. Qui em̄ absorptus est tristiciam non habens in sevbi delectetur euagat ad exteriora querens delectatōem. Qn̄ em̄ hō non habet delectatōem in deo. tunc queritꝝ solatōem ab extra. q̄r anīa hoīs sine delectatione esse nō p̄t: et ista euagatio sepius est peccatuꝝ mortale. s. qn̄ talis euagatio circa talia obiectaver satur: que fīm se sūt peccata mortalia. in quibꝝ aliquis morosa delectatione moratur nō solū aīo talia operandi: sed cau sa oblectādi aīm in talibꝝ. vt sup̄ de pec

cato morose delectationis dīctuꝝ est: et euagatio est peccatū mortale. **I**sta enim euagatio facit homines instabiles et imp̄seuerātes. **A**or. q̄ indeuotio et euagatio ex p̄posito scienter vel ex mala cōsuetudine circa horas canonicas dicendas. circa missas legendas: et circa quodlibet officium diuinū et in locis sacris qndoḡ possunt esse pccā mortalia. Ic̄ qn̄ homo ita remittit circa talia q̄ ita indeuot et vagabund⁹ in mente fit q̄vel verbū ad se pertinens vocaliter non dicit vel truncate vel indeuotet absq̄ omni intentione dictum ab alijs non attendit. vt dissolutio em nimia et irreuerētiam in chozo. vt circa altare vel in ecclesia facit. quia ex p̄cepto ecclesie tenētur qui in sacris ordinibus sunt cōstituti studiose et deuore celeb̄are officium nocturnū et diurnum. ut habeat extra de cele. missaz. c. psbyt. et dolentes. Et q̄ dimitteret vna horā sc̄ienter et sine cā rōnabili peccaret mortaliter. Ideo habet bñficia. et circa curā ipsalī nō occupātur: sicut seculares. vt ideo de uotiꝝ et attentiꝝ attēdat dō. **I** **S**equitur p̄siderare q̄nō tedium bonis p̄t catū mortale. Pro quo sciendum q̄ fīm Hermānum de schuldiz tediū boni p̄t p̄siderari tripl̄r. Uno mō p̄t est qdaz motus naturalis ex lassitudine corporis post exercitū sp̄uale puenies et sic nō est pccm. Sc̄do mō fīm q̄ est mot̄appetitus sensitivū et tristati d̄ op̄spūnali laboꝝ. et p̄t esse pccm veniale qntūc̄: er iste appetit̄ sit deliberaꝝ. q̄r p̄sensus in veniale nō est nisi veniale. Verbi gratia. Sicut cāto vel oro cum tedio. et tñ p̄t ea nolo dimittere et sic est solum veniale. Tertio modo. cū hoc tecum redūdari omissionem eoruꝝ quesunt necessaria salutis ad que hō necessario tenetur. et sic est mortale Verbi gratia. Sicut nō audiire missam in die dñico. vel penitentiā iniunctam non complere. Lū aut̄ tedium redundat in p̄sensum ratiōis vt voluntatis bonum diuinū non amāns.

vel cum fastidio recogitantis: est peccatum mortale. **T**um ex eo quod ratione voluntatis cum tristitia feruntur in bonum de qua gaudendum esset quod directe contrariatur charitati. **T**um etiam quia tale tedium redundant in omissione eorum que necessaria sunt saluti. sed diligere verum bonum et declinare a malo. **S**i autem tedium illud ex omissione boni et difficultate aggredie di bonum ducit in desperationem: tunc iam accedit ad peccatum in spiritu sanctum. **E**t si tedium ita crescat. quod inticat sibi manus tunc similis erit iudeus. qui laqueo se su spendet. ergo magna mala ori possunt ex tedium ex accidia. nisi ei resistatur.

Hecadia palliat se sub triplici specie frustis. Et primo sub ficta specie discretoris. quod maxime appetitur in illis qui dicunt quod libenter exerceretur se in operibus strenuis: nisi in hoc metu discretionis et naturalis virtutis excederetur timerent. **R**emedium contra illud est quod multi debiliores eo magis ardua per cooperacionem diuine gratie operantur quod sunt illa ad que per diuinum instinctum aliquis quotiens ipi inclinatur. **E**t quod firmiter speret in auxilio diuino qui ipsum persuam gratiam in bonis actibus poterit vigorare. ut etiam confidenter dicat cum apostolo. **O**mnia possum in eo qui me confortat. **C**erta igitur causa est: quare paucis sunt feruentes in exercitio virtuoso. ratis sunt qui plene deo confidunt: quod possit eos confortare. **H**ecudo occultat se sub specie humilitatis. **S**icut qui dicunt: quod libenter feruenter orarent: et crebriter elemosynis et operibus pietatis insisterent. si ex hoc auoritate humanae laudis et propriae complacentia incidere non timerent ne meliores apud homines reputarentur: quod sunt coram deo. **R**emedium contra hoc: quod quoniam homo timeret quod devirtutum exercitio aliquid incidat complacentie propter humilitatem: tunc propter timorem complacentie debet diligenter perseire. ut ad talia opera exercenda in publico astringatur ex necessitate

vel ex charitate. **E**t si ex necessitate astringatur. puta quod pertinet ad veritatem vite sicut doctori incumbit veritas doctrina in publico. vel etiam audire missam. dare elemosynam. audire sermones. ordinetur prius intentio in deum. et si occurrit resistat. **E**t tunc propter timorem complacentie incidere non dimittat in publico frequentare. quia si illabitur de hoc complacentia: ille resistat et dicat cum Bernardo. **P**ropter te non incepit: nec propter te dimittam. **S**i autem astringatur ad illa ex charitate vel voluntatis arbitrio: tunc debet etiam diu frequentare in privato donec ex frequentia acuum effectus eius tamen fieri metur in hono virtutis et in amore domino. quod possit illos actus etiam in publico sine periculo complacentie exercere: **E**cce tertio occultat se sub specie deuotis et spiritualis feruoris: **Q**uod apparet in his qui dicunt se ideo permettere quandocumque virtutum exercitiationem ad quod requirit exterior occupancy. ut intime contemplationem et feruori deuotis amplius ad deum in ardescant. **E**t tales in illum errorem incidunt quod dicunt: quod existentes in statu perfectionis et contemplationis in elevatio corporis christi non debent assurgere nec ei reverentiam exhibere: dicentes hoc esse imperfecti nisi si a puritate et altitudine contemplationis tantum descendenter. quod circa sacramentum christi aut humanitatem et passionem christi aliquod cogitarent. **S**ed illud est nimis errorneum. quod nulla potest esse tanta deuotio. dum tam homo non rapitur supra seipsum. et a sensibus extrahatur. quod hominem possit absoluere ab obligacione que tenet preceptum dei et statutis ecclesie quibus homo astringitur ad deo gratias referendam de beneficio in carnalibus et passionibus christi et eius sacramentis. **E**t ideo nulla potest esse tanta feruens deuotio quoniam homo tenet in elevatio corporis christi et passionis dominicae respectant. flectere genua. et reverentiam deo exhibere. **E**xemplum. erat quod datus quod se valde reputabat esse deuotum. que una vice infra missam

E De peccato

psternebat se: et noluit eleuare caput: tunc miles stas circa eam dixit ei. Erigas te iam eum eleuare corpum Christi. Et illa. Ego si super hoc: et sic non erexit. Tunc miles iterum et iterum ammonuit eam. Et illa ut ante a ruris dicitibi. Tunc miles cum proprio pede reiecit eam de sede dicentes. in nomine diaboli es tu super hoc quod debes exhibere reverentiam creatori et redemptori tuo.

C Remedia contra accidiam.

S Equitur de remediis huius accidentia. Quorum primum est secundum Wilhel. lugd. diversitas occupationum. Hoc remedium huius in vita patrum. ubi legitur quod beatus anthoni temptatus spiritu accidit: et resistens in heremo dicebat. Domine saluari desidero: huius cogitationes non permittunt me. quidnam faciam. et quomodo saluari debeo ostendere mihi. et respiciens: videt quendam astutam torquem funiculum qui sibi similis erat. deinde ex operibus regenerationem orantem. et iterum surgentem plectas facientes de palmis. et inde rursus ad ostionem surgentem. Erat autem angelus domini et dixit ei. et tu ita faciens anthoni saluaberis. **D** Sed secundum remedium est consideratio laboris Christi qui per tempus laborauit in tribus. Unde Gregorius. Si passio Christi ad memoriam reducatur. et. Mat. xi. Non est seruus maior domino. Magna subdia est sive licet quiescere seruus ex quo laborauit dominus. Laborauit autem dominus Iesus Christus primo in nativitate cum ad durum pressum positus fuit: et ulti panniculis involutus. Unde dicit per prophetam. In labore a iniunctute mea. Secundo laborauit corde et anxieta et tristitia et compassionem quam habuit super peccatores. Marti. viii. Disereor super turbam. Tertio laborauit ore per predicationem. Ps. Laborans clamas. rauce factae sunt fauces mee. Sed heu pauci audiunt Christum: cum tamen terra audiuit clamorem suum cuius tremuit tempore passionis et petre quod scisse sunt. Sed

heu miseris peccatores cum in suis predicationibus audire nolunt ut querantur et saluentur. Quarto laborauit suis pedibus: quod circumbat per castella annuntiatis regnum dei. Non enim iustus in equo vel in currus. sed nudis pedibus. Job. viii. Fatigatus Ihesus erit nescire sed sit super putrem. Quinto laborauit oculi. scilicet lachrymas effundendo. unde Job. xvi. Facies mea intumuit a fletu. Sexto laborauit toto corpe et oibus membris sudore sanguinem sudando. flagellis cedendo. crucem portando. et in ea expansus toto corpe moriendo. Ergo merito exemplo ipsius laborare debemus. et non oculari. Job. xiiii. Exempli enim dedit nobis. Tertium remedium est consideratio liberae voluntatis. quod per laborem quem hic patimur liberamur a laboribus et a penitentia eternis. de quibus dicitur prophetam. Laborabit in eternum et vivent adhuc in fine. Unde Gregorius. Unde laboris transitorio attenimur a perpetuo labore liberamur. Sed per nos non preuenire quoniam aut eternaliter oporteat enim puniri. aut hic ad tempus laborare: et per peccatis sanitatem per tribulacionem et alia bona exercitia. Unde si quis consideret diligenter fortis et eternas penas inferni: leues reputabit labores et pressuras huius mundi. Unde Gregorius. sup illud Matth. viii. Evident in tenebris exteriores. Dicitur inferno est fitus intolerabile. ignis inextinguibilis. vermis immortalis. fetor intolerabilis. renebre palpabiles. flagella cedentia. horrida visio demonum. consumus peccatorum. desperatio omnium hominum. Erit enim misera mors sine morte. defectus sine defectu: quod ibi mors sic incipit et deficeret necesse. Ex quo sequitur quod merito debemus hic uniuersaliter operari ut ab illis eternis malis liberemur. **N** Quartum remedium est consideratio temporis in quo sumus constituti. quod est tempus gratiae. quod nos sumus in die et antiquo fuerimus in nocte. Unde apostolus. Non processit dies autem approximabat. sed magis reprehensibiles sunt quod tempore gratiae quam quod ante in veteri testamento oculis fuerunt.

Et hoc ppter plositatem tuis in quo sumus. **V**n Bern. Nihil plosius tpe et ergo vt possimus digne rōem reddes/ re p eo debemus illud vtiliter expēdere. **V**n Greg. Sicut capillus capitis nō peribit: sic nec momentū tpis. qn de eo oportet nos reddere rōez qn illud expēderimus. hoc sp esset memorādum omni die et omni hora. sicut leḡt de quodaz bono hoie. q qnīqz audiuit horologi um signare. tunc sp dixit. **O** deus iterū ynā hora tpis grē expēndi: de quo tibi redditurus sum rōnem qnō in illa rixi. **V**n etiā Anselm⁹ in meditatōib⁹. **O** lignū aridū et inutile eternis ignib⁹ dignum. qd respō debis in illa die cū exiges tur a te vſqz ad ictū oculti om̄e tps viuen di tibi imp̄elū. **T**ūc q̄ppē d amnabit q̄quid fuerit inuictuz opis in te vel oco si sermonis vſqz ad minimā cogitatōem et tps quo vivisti: si nō fuerit ad voluntā tem dei directum. **O** Quintū est p̄sideratio future mercedis. **V**n Aug⁹. Si labor te terret vide mercede. **V**n Bñ. xv. Et fac⁹ est sermo dñm ad abraham p̄visionem dicēs. Noli timere abraham: ego p̄tector tuus et merces tua magna nimis. Sic tā pōt xp̄s dicere culib⁹ hoī bonū operāti. Ergo si terret pi/ grū hoīm labor: attrahat euz merces. nā grauis dicta videſ breuis mercēna/ tio si in fine dici expectat magnū p̄cium t pale: quod tamē parū est respectu eter ni p̄my. **V**n Greg⁹. Spes in eternita te aim exigit. Et idcirco nulla mala que exterius tolerat sentit. **L**bris. Si tēpe/ stas nautis: vulnera militib⁹: si frigora agricultorib⁹ ppter premiūz t pale leuia sunt. Quanto magis debet eē leuia ppter p̄mū sempiternū. **S**i q̄s diccret. sur ge. vigila et ora hac die et cras dabo tibi centū florenos. Et secunda nocte plus p mitteret. et tercia nocte multo plus. et q̄rta maiorem honorē et dignitatē et dimiti as q̄s habet imperator: faceres libēter et sponte et p̄mpte. **S**z hec nihil st̄z respe/

ctu mercedis quā deus p̄mitit opanti bus bona opa. **V**n Bern. sup Lāica Reuera verū est gaudiū et solum qd nō de creature: sed de creatore p̄cipitur. qd cū possides: nemo tollit a te. cui p̄ata ois altū de locūditas meror est. ois sua/ uitas dolor est. oē dulce amarū. oē deco rū fedū. omne aliud qd delectare possit molestū. **V**n Aug⁹. de li. ar. Tāta ē pul chritudo iusticie. tāta est locūditas lucē eterne. vt etiā si nō liceret in ea ampli manere q̄s vnius diei hora. ppter hoc so lum innumerabiles anni hui⁹ vite ple/ ni delicijs et etiā cū affluētia tpalum bo nor recte merito q̄ tremmeretur. **V**n etiā Hicr. in quadā eplā. Null⁹ labor durus. nullum tps longū videri debet q̄ glā eternitatis acq̄ritur. **V**n exemplū leḡt in vita spatrū. Quidā frat̄ interro gauit abbāt achille dicens. Cur sedēs i cella mea patior accidiā. **L**ui senex ait. Quia nō dū vidisti regem quā speram⁹ neq̄ tormenta q̄ timemus. si em ea ilsp̄ ceres diligenter. et si vermbus esset ples na cella tua vſqz ad collū: etiam in ipsis p̄maneres sine accidia.

De auaricia.

Avaricia detestanda est. Primo ppter multiplices maledicētōes q̄ in scripturis auar̄ in flictesunt. **V**n Luc. vi. Ve vobis divitib⁹ q̄ hic bahetis p̄solatoeſ vrām. **J**ac. v. Agite nūc diuites. plora te v̄lulātes in miserib⁹ vestris q̄ adueni ent vob. diuitie v̄re putrefacteſt. et ve stimēta v̄ra a tinea sunt comesta. **A**uz et argentū v̄m eruginauit. et rugo eoz in tē. erit vob. et mā. car. ve. sic ignis the. v. irā in no. dieb⁹. **J**te Aug⁹. **G**eiliſ q̄ inhiant ut augeant res pituras vñ eternas amitēt. **E**t sic cū q̄s diligēter sacrā sc̄pturā aduertit: tūc. xv. maledictōes re perū ſug auaros diuites. quaē merito